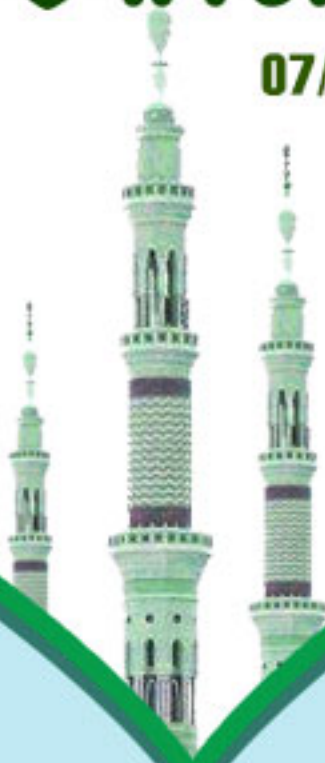


هفتيوار سنن پريو اجتماع ۾ ٿيڻ وارو

سنن پريو بيان

07/07/2016



(Sindhi)

تلاوت جي ڪثرت ڪرڻ
وارن جا واقعا

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ ط
 اَمَّا بَعْدُ! فَاَعُوْذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيْمِ ط بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ط
 الصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُوْلَ اللّٰهِ وَعَلَىٰ اٰلِكَ وَ اَصْحٰبِكَ يَا حَبِيْبَ اللّٰهِ
 الصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَبِيَّ اللّٰهِ وَعَلَىٰ اٰلِكَ وَ اَصْحٰبِكَ يَا نُوْرَ اللّٰهِ

نَوَيْتُ سُنَّتَ الْاِعتِكَافِ (مون سنّت اعتڪاف جي نيت ڪئي)

جڏهن به مسجد ۾ داخل ٿيو، ياد اچڻ تي نفلي اعتڪاف جي نيت ڪري
 وٺو، جيستائين مسجد ۾ رهندؤ نفلي اعتڪاف جو ثواب پڻ ملندو رهندو ۽
 ضمناً مسجد ۾ ڪاٺڻ پيئڻ به جائز ٿي ويندو.

دُرود شريف جي فضيلت:

فرمانِ مُصطفيٰ صَلَّي اللّٰهُ تَعَالٰى عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم آهي: جڏهن جمعرات جو ڏينهن ايندو
 آهي الله عَزَّوَجَلَّ ملائڪن کي موڪليندو آهي جنهن وٽ چاندي جا ڪاغذ ۽ سون
 جا قلم هوندا آهن، اهي لکندا آهن، ڪير جمعرات جي ڏينهن ۽ جُمُوع جي رات
 مون تي ڪثرت سان دُرودِ پاڪ پڙهندو آهي. (الفردوس بمأثور الخطاب ج ۱ ص ۱۸۴
 حديث ۶۸۸)

صَلُّوْا عَلَى الْحَبِيْب! صَلَّي اللّٰهُ تَعَالٰى عَلَى مُحَمَّدٍ

مٺا مٺا اسلامي ڀائرو! ثواب حاصل ڪرڻ خاطر بيان ٻڌڻ کان پهريان
 سٺيون سٺيون نيتون ڪيون ٿا. فرمانِ مصطفيٰ صَلَّي اللّٰهُ تَعَالٰى عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم: زَيْتَةُ الْمُؤْمِنِ خَيْرٌ مِّنْ
 عَمَلِهِ. يعني مسلمان جي نيت ان جي عمل کان بهتر آهي.¹
۱ ۾ مدني گل: بنا سٺي نيت جي ڪنهن به نيڪ عمل جو ثواب ناهي ملندو.

۱ (المعجم الكبير للطبراني، باب السين، سهل بن سعد الساعدي الحديث: 5942، ج 6، ص 185)

2 جيتريون سنيون نيتون وڌيڪ، اوترو ثواب به وڌيڪ.

بيان ٻڌڻ جون نيتون

❁ نگاهون جهڪائي انتهائي توجه سان بيان ٻُڌندس ❁ تڪ لڳائي ويهڻ بدران علمِ دين جي تعظيم خاطر جيترو ٿي سگهيو ڪوڏا پيچي ويهندس ❁ ضرورت طور سوڙهو ٿي سرڪي ٻين جي لاءِ جاءِ ڪشادي ڪندس ❁ ڌڪو وغيره لڳو ته صبر ڪندس، گهورڻ، جهٽڪڻ ۽ اٽڪڻ کان بچندس ❁ صَلُّوا عَلَي الْحَبِيب! اُذْكُرُالله. تُوْبُوا اِلَي الله! وغيره ٻڌي ثواب ڪمائڻ ۽ صدا لڳائڻ وارن جي دل جوئي (يعني دلداري) جي لاءِ بلند آواز سان جواب ڏيندس ❁ بيان کان پوءِ پاڻ اڳتي وڌي سلام، مُصافحو ۽ انفرادي ڪوشش ڪندس.

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيب! صَلَّي اللهُ تَعَالَى عَلٰى مُحَمَّد

منا منا اسلامي پائرو! قرآنِ ڪريم ان رَبِّ عَظِيمِ ﷺ جو بي مثل ڪلام آهي جيڪو اڪيلو مَعْبُود، واحد خالق ۽ سڄي ڪائنات جو حقيقي مالڪ آهي، دنيا ۽ آخرت جي هر ڀلائي حقيقي طور تي ان جي دَسْتِ قدرت ۾ آهي، ان پنهنجو هي ڪلام رسولن جي سردار، عالم جي مالڪ ومختار صَلَّي اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ تي نازل فرمايو ته جيئن ان جي ذريعي پاڻ صَلَّي اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ماڻهن کي الله تعاليٰ تي ايمان آڻڻ ۽ دين حق جي پيروي ڪرڻ ڏانهن سڏين ۽ هي اهو مقدس ۽ بابرڪت ڪلام آهي جو جنهن کي ڏسڻ، پڙهڻ، ٻُڌڻ ۽ هٿ لڳائڻ سڀ عبادت جا ڪم آهن، اسان جا بزرگ سڳورا رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِمْ اَجْمَعِينَ نهايت عقيدت ۽ مَحَبَّت سان، ۽ ڪثرت سان الله ﷺ جي هن پاڪ ڪلام جي تلاوت ڪري ان جي رحمتن ۽ برڪتن سان پنهنجو دامن ڀريندا هئا، اچو انهيءَ حوالي سان هڪ ايمان افروز واقعو ٻڌون ٿا،

قرآن شريف جو شيدائي!

حضرت سيدنا محمد بن اسماعيل بخاري رحمۃ الله تعالى عليه جي باري ۾ اچي ٿو ته گهڻي مصروفيات جي باوجود سندن عبادت جو ذوق ۽ شوق پيروي لائق هو، پاڻ رحمۃ الله تعالى عليه کي تلاوتِ قرآن سان عشق جي حد تائين لڳاؤ هو، رمضان المبارڪ جي راتين ۾ تراويح دوران ڏھ (10) سيپارا پڙهندا هئا ۽ ٽن راتين ۾ قرآن پاڪ ختم ڪندا هئا، ۽ رمضان المبارڪ جي پهرين رات ۾ ماڻهو اوهان وٽ گڏ ٿيندا هئا ته پاڻ انهن کي تراويح ۾ قرآنِ ڪريم ٻڌائيندا هئا. (ارشاد الساري ج ۱، ص ۵۳، تاريخ بغداد، ج ۲ ص ۱۲)

قرآن ڪريم سان سندن مَحَبَّت جو اندازو هن واقعي مان به لڳائي سگهجي ٿو ته اوهان جا ڪاتب محمد بن ابي حاتم رحمۃ الله تعالى عليه بيان ڪن ٿا ته هڪ ڀيري اوهان کي اوهان جي ڪن شاگردن دعوت ڏني ته پاڻ تشریف ڪڍي ويا، جڏهن نمازِ ڏهه جو وقت ٿيو ته پاڻ ماڻهن سان گڏ نماز پڙهي، پوءِ نفل شروع ڪري ڇڏيا، وڏو ڊگهو قيام ڪيائون، جڏهن فارغ ٿيا ته قميص جو هڪ ڪنارو بلند ڪندي پنهنجي بعض سائين کي فرمايو، ڏسو منهنجي قميص جي اندر ڪهڙي شيءِ آهي؟ انهن ڏٺو ته هڪ (مُؤذي جانور) هو جنهن سورهن (16) سترهن (17) هنڌن تي ڏنگيو هو جنهن سان اوهان جو سڄو جسم سُجي ويو هو ۽ ڏنگ جا نشان بلڪل ظاهر هو، ماڻهن چيو: سائين! جڏهن ان مؤذي جانور پهريون ڏنگ هنيو ته اوهان انهيءَ وقت نماز مان ٻاهر ڇو نه نڪتا؟ فرمايائون مون هڪ سُورت شروع ڪئي هئي، دل چاهيو ته اها پوري ٿي وڃي (ته پوءِ سلام ڦيريندس). (تاريخ بغداد ج ۲، ص ۱۳)

إلى خوب دیدے شوق قرآن کی تلاوت کا

شرف دے گنبدِ خضریٰ کے سائے میں شہادت کا

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّيَ اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي ڀائرو! ڏٺو اوهان ته اسان جا بزرگ سڳورا رَحْمَهُمُ اللَّهُ تَعَالَى تلاوتِ قرآنِ ڪريم سان ڪيتري قدر مَحَبَّت ڪندا هئا جو جيڪڏهن تلاوت دوران انهن کي ڪا تڪليف به پهچندي هئي ته تلاوتِ قرآن کي موقوف ڪرڻ پسند نه ڪندا هئا بلڪ هن ڳالهه کي پسند ڪندا هئا ته انهن جو وڌ کان وڌ وقت تلاوتِ قرآن ۾ خرچ ٿيندو رهي، يقيناً تلاوتِ قرآن جون بي شمار رحمتون ۽ برڪتون آهن جيئن ته فرمانِ مصطفي (صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ آهي: ”قرآن پڙهو چو ته اهو قيامت جي ڏينهن پنهنجي اصحاب جي لاءِ شفيع بڻجي ايندو. (مسلم، ڪتاب صلاة المسافرين وقصرها، باب فضل قراءة القرآن وسورة البقرة، ص ۴۰۳، الحديث: ۲۵۲ (۸۰۴)) تنهنڪري اسان کي به گهرجي ته اسان به وڌ کان وڌ قرآنِ ڪريم جي تلاوت ڪيون، اها عادت انهيءَ صورت ۾ بڻجي سگندي جڏهن اسان جي دلين ۾ قرآنِ ڪريم جي مَحَبَّت ۽ ان جي تلاوت جي اهميت پيدا ٿيندي. الله عَزَّوَجَلَّ قرآنِ ڪريم کي اهو شان ۽ عظمت عطا فرمائي آهي جيڪو ڪنهن ٻي ڪلام کي حاصل ناهي، قرآنِ ڪريم، الله عَزَّوَجَلَّ جو واضح دليل ۽ ان جو نازل ڪيل نور آهي. تمام جن و انس ملي ڪري به قرآنِ ڪريم جهڙو ڪلام نٿا آڻي سگهن، قرآنِ ڪريم صراطِ مستقيم آهي ۽ هن ۾ ڪنهن قسم جي ڪا ٿيڙاپ نه آهي بلڪ نهايت مُعتدل ۽ بانهن جي لاءِ گهڻن فائدن تي مشتمل اهو محفوظ ڪتاب آهي جنهن جي حفاظت جو ڏمو پاڻ الله عَزَّوَجَلَّ کنيو آهي، قرآنِ ڪريم ۾ اولين و آخرين سڀني جو علم موجود آهي، قرآنِ ڪريم مسلمانن جي لاءِ هدايت، رحمت، بشارت، نصيحت ۽ شفاء جو ذريعو آهي، قرآنِ ڪريم نهايت اثر انگيز ڪتاب آهي، جنهن کي ٻڌي خوف ۽ حُشيت وارن

ماڻهن جون دليون ڏکي وينديون آهن ۽ اهي عذابِ الهي تي مشتمل آيتن کي
ٻڌي خوب گريو زاري ڪندا آهن. جيئن ته

حضرت عائشه صديقہ رَضِيَ اللہُ تَعَالٰی عَنْہَا فرمائن ٿيون: منهنجا والدِ سڳورا

حضرت سيدنا ابو بڪر صديق رَضِيَ اللہُ تَعَالٰی عَنْہُ جڏهن قرآن پاڪ جي تلاوت ڪندا هئا
ته پاڻ کي پنهنجي لڙڪن تي اختيار نه رهندو هو يعني زارو قطار روئيندا هئا.
(شعب الايمان، باب في الخوف من الله تعالى، ج ۱، ص ۴۹۳، ح ۸۰۶)

هر روز میں قرآن پڙهون ڪاش! خدايا

الله! تلاوت میں میرے دل ڪو لڳا دے

صَلَّى اللّٰهُ تَعَالٰى عَلَى مُحَمَّدٍ

صَلُّوْا عَلَى الْحَبِيبِ!

تلاوتِ قرآن ۽ فاروق اعظم جو روئڻ

حضرت سيدنا حسن رَضِيَ اللہُ تَعَالٰی عَنْہُ کان روايت آهي ته هڪ ڀيري اَميرُ الْمُؤْمِنين

حضرت سيدنا عمر فاروق اعظم رَضِيَ اللہُ تَعَالٰی عَنْہُ هن آيتن جي تلاوت ڪئي: ﴿إِنَّ

عَذَابَ رَبِّكَ لَوَاقِعٌ ﴿١﴾ مَا لَهُ مِنْ دَافِعٍ ﴿٢﴾﴾ (پ ۲، الطور: ۸۷) (تُرجمو ڪنز الايمان:

بيشڪ تنهنجي رب جو عذاب ضرور ٿيڻو آهي ان کي ڪو به ٿاڙڻ وارو ڪونهي “) پاڻ

تي خوفِ خدا جي غلبي جي سبب اهڙي رقت طاري ٿي جو پاڻ رَضِيَ اللہُ تَعَالٰی عَنْہُ جو

ساه اڪڙجي پيو ۽ اها ڪيفيت ڪم وڌيڪ ويهه (20) ڏينهن تائين طاري

رهي. (فيضان فاروق اعظم، ج ۱، ص ۱۵۱)

تيرے ڏر سے سدا تھر تھراؤں خوف سے تيرے آنسو بہاؤں

کيف ايسا دے، ايسی ادا کی میرے مولیٰ تُو خیرات دیدے

(وسائل بخشش مرمم، ص 128)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

روح نڪري ويو

حضرت زرارہ بن ابي أوفي رَحِمَهُ اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ نہایت ئي عابد، زاہد ۽ خوفِ الہي رکندڙ عالم باعمل هئا. تلاوتِ قرآن جي وقت وعيد ۽ عذاب واريون آيتون پڙهي ڪري خوف ۾ ڏڪندا هئا بلڪ ڪڏهن ڪڏهن خوفِ خدا مان بي هوش ٿي ويندا هئا. هڪ ڏينهن فجر جي نماز ۾ جيئين ئي پاڻ هنن آيتن جي تلاوت ڪئي: ﴿فَإِذَا نُفِرَ فِي النَّاقُورِ﴾ فَذَلِكَ يَوْمَئِذٍ يَوْمٌ عَسِيرٌ ﴿١﴾ (پ ۲۹، المدثر: ۸۰۹)

(تَرْجَمو ڪنز الايمان: پوءِ جڏهن سور قوڪيو ويندو پوءِ اهو ڏينهن ڏاڍو سخت آهي.)
ته پاڻ رَحِمَهُ اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ تي نماز جي حالت ۾ ئي خوفِ الہي جو ايتري قدر غلبو ٿيو جو ڏڪندي ڏڪندي زمين تي ڪري پيا ۽ سندن رُوح نڪري ويو.
(اوليائي رجال الحديث ص ۱۲۳)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

منا مٿا اسلامي پائرو! ڏٺو اوهان اسان جا بزرگ سڳورا ڪيتري قدر خُشوع ۽ خُضوع سان تلاوتِ قرآن پاڪ ڪندا هئا ۽ ان جي معنيٰ ۾ غور و فڪر ڪندي ڪيڏو روئيندا هئا. تنهنڪري اسان کي به تلاوت ڪرڻ وقت ان جي معنيٰ ۾ غور ۽ تفڪر ڪندي روئڻ جي ڪوشش ڪرڻ گهرجي. حضور نبي پاڪ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ارشاد فرمايو: ”قرآن غم سان گڏ نازل ٿيو، تنهنڪري

جڏهن توهان ان جي قراءت ڪيو ته غم ظاهر ڪيو.“ (معجم الاوسط، باب الالف، من اسم ابراهيم، ۱۶۶/۲، الحديث: ۲۹۰۲). ۽ غم جي ڪيفيت پيدا ڪرڻ جو طريقو هي آهي جو قرآن پاڪ ۾ بيان ڪيل تنبيهاٽ (نصيحتن وارين واقعن) ۽ وعيدات (يعني جن ڪمن تي سزا ڏيڻ جو وعدو آهي ان) کي ياد ڪيو ۽ پوءِ جن ڪمن کي ڪرڻ جو الله **عَزَّوَجَلَّ** حڪم ڏنو ۽ جن کي ڪرڻ سان منع ڪيو آهي ان جي باري ۾ پنهنجي ڪوتاهين تي به نظر ڪيو ته مان انهن احڪامن تي ڪيتري قدر عمل ڪيان ٿو ۽ گڏ ئي عذابِ الهي ۽ محشر جي رُسوائي جو به تصور ذهن ۾ رکڻ ته اڄ ته مان ماڻهن کان لڪي ڪري ڏينهن رات گناهن ۾ مشغول رهان ٿو سڀاڻي قيامت ۾ انهيءَ سبب ماڻهن جي سامهون منهنجي حقيقت تان پرده ڪجي ويو ته ڪهڙي ندامت ٿيندي، جيڪڏهن اسان اهڙي طرح غور و فکر سان تلاوت ڪنداسين ته **إِنْ شَاءَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ** غم جي ڪيفيت پيدا ٿيندي ۽ ٿي سگهي ٿو ته اکين مان به لڙڪ وهي نڪرن ۽ دل فڪرِ آخرت جي لاءِ بيقرار ٿي وڃي.

عطاڪر مجھے ایسی رِقتِ خدايا

کروں روتے روتے تلاوتِ خدايا

منا مٺا اسلامي ڀائرو! اسان کي به اسلاف جي طريقي تي عمل ڪندي الله **عَزَّوَجَلَّ** جي هن پياري ڪتاب قرآن شريف جي وڌ کان وڌ تلاوت ڪرڻ گهرجي ۽ ان ۾ بيان ڪيل احڪامن تي عمل جي ڪوشش به ڪرڻ گهرجي. الله **عَزَّوَجَلَّ** قرآن ڪريم جي تلاوت ڪرڻ وارن، هن جي حڪم جي تعميل ۾ نماز پڙهڻ وارن، زڪوة جي بروقت آڏائيگي ڪرڻ وارن، صدقو ڏيڻ وارن جي فضيلت بيان ڪندي سڀاري 22 سورة الفاطر آيت نمبر 29 ۾ ارشاد فرمائي ٿو.

إِنَّ الَّذِينَ يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ وَأَقَامُوا
الصَّلَاةَ وَأَنفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً
يُؤْجُونَ تِجَارَةً لَّنْ تَبُورَ ﴿٦٩﴾

ترجمو ڪنزالايمان: بيشڪ اهي جيڪي الله
جو ڪتاب پڙهن ٿا ۽ نماز قائم رکن ٿا ۽
اسان جي ڏني مان ڪجهه اسان جي وات ۾
خرچ ڪندا آهن لڪل ۽ ظاهر، اهي اهڙي
واپار جا اميدوار آهن جنهن ۾ توت نه آهي.

تفسير بغوي ۾ هن آيت مبارڪه جي تحت لکيل آهي ته ”تِجَارَةً“ مان
مراد اهو ثواب آهي جنهن جو الله ﷻ وعدو فرمايو آهي، ان ۾ هرگز نقصان
ناهي يعني اهو اجر نه فاسد ٿيندو، نه هلاڪ ٿيندو. (تفسير بغوي ج ۳ ص ۴۹۲) جن
ته الله ﷻ نماز پڙهڻ وارن، صدقو ۽ خيرات ڪرڻ وارن ۽ قرآن ڪريم جي
تلاوت ڪرڻ وارن کي اجر عظيم جي بشارت عطا فرمائي رهيو آهي. ياد
رهي! قرآن ڪريم پڙهڻ جو ثواب اسان کي انهيءَ صورت ۾ ملي سگهي ٿو
جڏهن دُرست تَلْفُظ سان پڙهيو وڃي ۽ قرآن ڪريم کي سُستي ۽ غفلت سان
پڙهڻ جي بدران خوش الحاني، دل جمعي ۽ غور و فکر ڪندي هن جي تلاوت
ڪرڻ گهرجي. حضرت عبيده مَلِيڪي رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ کان روايت آهي، رَسُوْلُ اللهِ
ﷺ ارشاد فرمايو: ”اي قرآن وارو! قرآن کي وهائو نه بڻايو (يعني
سُستي ۽ غفلت نه ڪيو) ۽ رات ۽ ڏينهن ۾ ان جي تلاوت ڪيو جيئن تلاوت
ڪرڻ جو حق آهي ۽ هن کي ڦهلايو ۽ تَعْنِي ڪيو (يعني سني آواز سان پڙهو ان
جو معاوضو نه وٺو) ۽ جيڪو ڪجهه هن ۾ آهي ان تي غور ڪيو ته جيئن توهان
کي فلاح ملي، (هڪ روايت ۾ آهي) هن جي ثواب ۾ جلدي نه ڪيو ڇاڪاڻ ته هن
جو ثواب گهڻو آهي. (شعب الايمان، التاسع عشر من شعب الايمان) -- الخ، فصل في ادمان تلاوته، ۳۵۱-۳۵۰/۲.
الحديث: ۲۰۰۷ و ۲۰۰۹) هڪ ٻي حديث پاڪ ۾ آهي ته پاڻ ﷺ ارشاد فرمايو
منهنجي اُمّت جي افضل عبادت تلاوتِ قرآن آهي. (شعب الايمان للبيهقي، ج ۲، ص ۳۵۴، ج ۲۰۲۲)

منا منا اسلامي ڀائرو! اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ شيخ طريقت، امير اهل سنت دامت بركاتهم العاليه اسان کي روزانو تلاوتِ قرآن کي پنهنجو معمول بنائڻ ۽ هن جي مَحَبَّتِ دل ۾ وڌائڻ جي لاءِ هڪ مدني انعام به عطا فرمايو آهي ته ”چا توهان اڄ ڪنڙ ايمان مان گهٽ مان گهٽ 3 آيتون (ترجمي ۽ تفسير سان) تلاوت ڪرڻ يا ٻڌڻ جي سعادت حاصل ڪئي؟“ تنهنڪري اسان کي به پنهنجي اها عادت بنائڻ گهرجي ته روزانو ڪنڙ ايمان/ تفسير خزائن العرفان/ ثور العرفان/ صراط الجنان مان مع ترجمو ۽ تفسير خوب غور و فڪر سان قرآن پاڪ جي تلاوت ڪيون اهڙي طرح مدني انعام تي عمل سان گڏوگڏ تلاوت جو گهڻيون ڀلائيون ۽ برڪتون پڻ نصيب ٿينديون ۽ عمل جو جذبو پڻ پيدا ٿيندو. اِنْ شَاءَ اللّٰهُ عَزَّوَجَلَّ

ڪنڙ ايمان اے خدا میں کاش روزانه پڙھوں
پڙھ ڪے تفسير اس کی پھر اس پر عمل کرتا رھوں

صَلُّوْا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّي اللّٰهُ تَعَالٰى عَلَى مُحَمَّدٍ

تلاوت جو شوق رکڻ وارا:

منا منا اسلامي ڀائرو! اسان جا بزرگانِ دين رَحِمَهُمُ اللّٰهُ تَعَالٰى ڪيتري ذوق ۽ شوق سان قرآنِ ڪريم جي تلاوت ڪندا هئا اچو هن باري ۾ انهن نيڪ هستين جا ايمان افروز وڌيڪ واقعا ٻڌون ٿا، جيئن حضرت شيخ بهاءُ الدين زڪريا ملتاني رَحِمَهُ اللّٰهُ تَعَالٰى عَلَيْهِ ڪي تلاوتِ قرآنِ ڪريم سان غير معمولي شَعْفَ هو ان ڪري هر رات جو هڪ قرآن پاڪ جي تلاوت ڪندا هئا. (تذڪره حضرت بهاء الدين زڪريا ملتاني، ص ۷۶ ملخصاً) هڪ رات حضرت شيخ بهاءُ الدين زڪريا ملتاني رَحِمَهُ اللّٰهُ تَعَالٰى عَلَيْهِ پنهنجي دوستن کي ارشاد فرمايائون: توهان مان ڪو اهڙو شخص آهي جيڪو اڄ جي

رات ۾ (2) رڪعت پڙهي ۽ هڪ رڪعت ۾ ڪامل قرآن شريف پڙهي. حاضرين مان ڪنهن کي همت نه ٿي. شيخ بهاءُ الدين زڪريا رحمۃ الله تعالى عليه پاڻ بيٺا ۽ ۾ (2) رڪعت نماز شروع ڪئي. پهرين رڪعت ۾ سڄو قرآن ڪريم ۽ چار (4) سيپارا مزيد تلاوت ڪئي ۽ ٻي رڪعت ۾ سوره اخلاص پڙهي ۽ نماز مڪمل ڪئي. (فوائد الفواد مترجم، ص ۶۲) حضرت شيخ بهاءُ الدين زڪريا رحمۃ الله تعالى عليه جو معمول هو ته تهجد جي نماز کان پوءِ قرآن پاڪ جي ابتدا ڪندا هئا ۽ نماز فجر کان پهريان مڪمل ڪندا هئا. (شان اولياءِ المعروف هفتاد اولياءِ، ص ۲۵۲ ملخصاً) اهڙي طرح حضرت سيدنا حسن ڪراچي رحمۃ الله تعالى عليه فرمائن ٿا: "مون ڪيئي ڀيرا حضرت سيدنا امام شافعي رحمۃ الله تعالى عليه سان رات گڏ گذاري. مون ڏٺو ته پاڻ رحمۃ الله تعالى عليه هڪ تهائي رات نماز پڙهن ٿا ۽ ڪڏهن پنجاه (50) آيتن کان وڌيڪ تلاوت نه ڪندا هئا، جيڪڏهن ڪڏهن وڌيڪ پڙهندا هئا ته به سو (100) آيتن تائين پهچندا هئا. جڏهن ڪنهن آيت رحمت جي تلاوت ڪندا هئا ته بارگاهه الهي عَزَّوَجَلَّ ۾ پنهنجي لاءِ ۽ سڀني مومنين جي لاءِ اطاعت تي قائم رهڻ جي دعا ڪندا هئا ۽ جڏهن آيت عذاب پڙهندا هئا ته ان کان پناهه گهرندا هئا ۽ الله عَزَّوَجَلَّ کان پنهنجي لاءِ ۽ تمام اهل ايمان جي لاءِ نجات جي دعا ڪندا هئا." (تاريخ بغداد، الرقم ۴۵۴، محمد بن ادریس الشافعي، ج ۲، ص ۶۱)

حضرت يحييٰ بن سعيد قطن رحمۃ الله تعالى عليه به عاشق قرآن هئا، سندن جو معمول هو ته پاڻ مغرب ۽ عشاء جي وچ ۾ هڪ قرآن ڪريم ختم ڪندا هئا. يحييٰ بن معين رحمۃ الله تعالى عليه فرمائن ٿا ته حضرت يحييٰ قطن ويه (20) سال قيام ڪيو، هر رات ۾ هڪ قرآن ختم ڪندا هئا. چاليهه (40) سالن تائين زوال جي وقت مسجد ۾ حاضر ٿيڻ ترڪ نه ڪيو ۽ ڪڏهن به پاڻ کي جماعت مان غير حاضر نه ڏٺو ويو، علي بن عبدالله چون ٿا ته اسان حضرت يحييٰ بن سعيد

رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ وَت حاضِر هئاسين، پاڻ هڪ شخص کي فرمايائون ته قرآن ٻڌايو، ان سُوْرَةُ الدُّحٰن پڙهڻ شروع ڪئي، جڏهن هن آيت تي پهتو،

تَرْجَمُو كُنْزَ الْإِيمَانِ: انهن سمورن جو مقرر وقت آهي .	إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ مِيقَاتُهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٢٥﴾ (پ، ٢٥، دُحان، آيت ٢٥)
--	--

ته ڪري پيا ۽ غشي طاري ٿي وئي، سندن سينو زمين تان مٿي ٿيو ۽ ڦٽڪڻ لڳا ۽ دروازي سان ٽڪرائجي پيا، جنهن سان سندن چيلهه زخمي ٿي پئي ۽ خون وهڻ لڳو، گهر جون عورتون روئڻ لڳيون ته اسان ڀڄي پهتاسين ۽ دروازي تي اچي رُڪي پياسين، ايستائين جو پاڻ آهستي آهستي هوش ۾ آيا، پوءِ اسان اندر داخل ٿياسين ته پاڻ اها ئي آيت ڏهرائي رهيا هئا، علي بن عبدُ الله چون ٿا ته اوهان کي جيڪو زخم پهتو اهو برابر قائم رهيو ايستائين جو سندن جو انتقال ٿي ويو۔ (صفة الصفوة ج ٢، الجزء الثالث، ص ٢٢٤) الله عَزَّ وَجَلَّ جي انهن تي رحمت ٿئي ۽ انهن جي صدقي اسان جي بي حساب مغفرت ٿئي.

ترے خوف سے تیرے دُر سے ہمیشہ

میں تھر تھر رهوں کانپتا يا اِلٰہی

(وسائل بخشش مرم، ص 105)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّيْ اللّٰهُ تَعَالٰی عَلٰی مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي ڀائرو! هن حڪايت ۾ بيان ٿيو ته حضرت يحييٰ بن سعيد قطان رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ مغرب ۽ عشاء جي وچ ۾ هڪ قرآن ڪريم ختم ڪندا هئا. ٿي سگهي ٿو ته ڪنهن جي ذهن ۾ شيطان اهو وسوسو وجهي ته حضور صَلَّي اللّٰهُ تَعَالٰی عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم جو فرمان آهي ته "جنهن ٽن (3) راتين کان گهٽ ۾ قرآن پڙهيو، ان سمجهيو نه." ("سنن أبي داود"، ڪتاب شهر رمضان، باب تحزيب القرآن، الحديث:

۱۳۹۴، ج ۲، ص ۷۹) پوءِ اهي بزرگ ايتري قدر مختصر عرصي ۾ ڪيئن تلاوت ڪندا هئا؟ حڪيمُ الامت حضرت مفتي احمد يار خان نعيمي رحمۃُ الله تعالى عليه هن حديث جو مطلب بيان ڪندي فرمائن ٿا ته جيڪو شخص هميشه تي (3) ڏينهن کان گهٽ ۾ ختمِ قرآن ڪري، اهو جلدي تلاوت جي وجه سان نه ته الفاظِ قرآن صحيح طور تي سمجهي سگهندو ۽ نه ان جي ظاهري معنيٰ ۾ غور ڪري سگهندو. (وڌيڪ فرمائن ٿا) خيال رهي ته اهو حڪم عام مُسلمانن جي لاءِ آهي ته اهي جيڪڏهن نهايت جلدي تلاوت ڪن، ته زبان ويڙهجي ويندي آهي، اکر صحيح ادا نٿا ٿين، خواص (يعني الله عزَّ و جلَّ جي نيك ٻانهن) جو حڪم ٻيو آهي خود حضور صَلَّى الله تعالى عليه وآله وسلم تهجد جي هڪ هڪ رڪعت ۾ پنج پنج (5،5)، ڇهه ڇهه (6،6) سڀارا پڙهي وٺندا هئا.

حضرت سيّدُن عثمانِ عني (رضي الله تعالى عنه) هڪ رات ۾ ختمِ قرآن ڪيو آهي، حضرت داؤد عليه السلام ڪجهه متنن ۾ زبور شريف ختم ڪندا هئا، حضرت علي (ڪرم الله تعالى وجهه و آله) گهوڙي جي زين سڃاڻڻ کان پهريان ختمِ قرآن ڪندا هئا. (صاحب) مرقات فرمايائون ته شيخ موسيٰ سدواني شيخ ابو مدين جي اصحاب مان آهن هڪ ڏينهن ۽ رات ۾ ستر هزار (70000) ختم ڪيندا هئا، هڪ پيري انهن ڪعبه معظم ۾ سنگِ اسود چُمي دروازه ڪعبه تي پهچي ختمِ قرآن ڪري ورتو ۽ ماڻهن هڪ هڪ اکر ٻڌو، تنهنڪري هن حديث جي بنا تي نه ته مُرُوجِ شيبين کي حرام چئي سگهجي ٿو ۽ نه امام اعظم ابوحنيفه ۽ ان صحابه ڪرام (رضي الله تعالى عنهم اجمعين) تي اعتراض ڪري سگهجي ٿو ته هڪ ڏينهن ۽ رات ۾ پورو ختم ڪندا هئا ته اهو حڪم عام مسلمانن جي لاءِ آهي جو ايتري قدر جلد قرآن شريف پڙهڻ ۾ درست نه پڙهي سگهن. ختمِ قرآن ۾ عام بزرگن جا طريقا مُخْتَلِف رهيا آهن. (مرآة المناجيع، ج ۳، ص ۷۰)

صَلُّوْا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

12 مدني ڪمن مان هڪ مدني ڪم ”مدرسة المدينة (بالغان)

منا منا اسلامي ڀائرو! ڪثرت سان تلاوتِ قرآنِ ڪريم جو مقصد هي ناهي ته اسان جلدي جلدي تلفظ جي غلط ادائينگي سان تلاوت ڪيون ۽ ثواب ڪمائڻ جي بدران ڪُناه جا حقدار ٿيون بلڪ قرآنِ ڪريم جي تلاوت جي فضيلتن کي حاصل ڪرڻ ۽ رحمتن جو نازل ٿيڻ انهيءَ صورت ۾ ٿي سگهندو جڏهن اسان دُرست مخرج سان تلاوت جو اهتمام ڪنداسين. اسان جي مُعاشري ۾ ماڻهو جديد دُنيوي تعليم حاصل ڪرڻ، انگلش لينگويج، ڪمپيوٽر ۽ مختلف ڪورسز جي لاءِ تو ان سان متعلق ادارن ۾ ڳري فيسون جمع ڪرائيندا آهن پر دُرست تلفظ سان في سبيل الله قرآنِ پاڪ جي تعليم حاصل ڪرڻ جي لاءِ وقت نٿا ڪين. اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّ وَجَلَّ دعوتِ اسلامي جي تحت تعليمِ قرآن کي عام ڪرڻ جي لاءِ ذيلي حلقي جي 12 مدني ڪمن مان هڪ مدني ڪم **مدرسة المدينة (بالغان)** به آهي. مدرسة المدينة بالغان ڇا آهي، هن ۾ داخلو ڪيئن ورتو ويندو آهي؟ فيس ڪيتري هوندي آهي؟ پڙهڻو ڪيتري دير تائين آهي؟ اچو هن جي باري ۾ به ٻڌون ٿا.

مختلف هنڌن ۽ مَسجِدن وغيره ۾ عام طور تي عشاء جي نماز کان پوءِ ڪم وڌيڪ 63 منٽ جي لاءِ هزارين مدرسة المدينة (بالغان) جي ترڪيب هوندي آهي، جن ۾ وڏي عمر جا (يعني بالغ) اسلامي ڀائر صحيح مَخارج سان حروف جي دُرست ادائينگي سان قرآنِ ڪريم سکندا آهن ۽ دعائون ياد ڪندا، نمازيون وغيره درست ڪندا ۽ سُنتن جي تعليم مُفت حاصل ڪندا آهن. مدرسة المدينة بالغان ۾ ڪو داخل فارم جمع ناهي ڪرائڻو، نه ئي هن جي ڪا

فيس هوندي آهي، اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ! قرآن پاڪ جي تعليم في سبيل الله ڏني ويندي آهي، مدرسة المدينة بالغان ۾ پڙهڻ وارن خوش نصيب عاشقانِ رسول تعليم قرآن حاصل ڪرڻ سان گڏوگڏ مختلف مدني ڪمن ۾ به شامل ٿيڻ جي سعادت حاصل ڪندا آهن مثال طور هفتيوار سُتتن پري اجتماع ۽ مدني مذاڪري ۾ شرڪت، مدني قافلي ۾ سفرو وغيره. دُنيا جي مختلف مُلڪن ۾ اڪثر گهرن جي اندر تقريباً روزانو هزارين مدارس بنام مدرسة المدينة (بالغات) به لڳايا ويندا آهن، جن ۾ اسلامي پيڙهيون قرآنِ ڪريم، نماز ۽ سُتتن جي مُفت تعليم حاصل ڪنديون ۽ دُعائون ياد ڪنديون آهن.

عطا هوشوق مول مدرّسے میں آنے جانے کا

خدایا ذوق دے قرآن پڙهڻے کا پڙهائے کا

منهنجي زندگي ۾ مدني بهار اچي وئي

منا منا اسلامي ڀائرو! مدرسة المدينة بالغان جي برڪت سان جتي اسلامي ڀائر درست تلفظ سان قرآن ڪريم پڙهڻ سڪن ٿا اتي گهڻن ئي ماڻهن کي گناهن پري زندگي کان توبه جي به توفيق نصيب ٿيندي آهي اچو! ترغيب جي لاءِ هڪ مدني بهار ٻڌون ٿا.

زم زم نگر حيدرآباد (بابُ الاسلام، سنڌ) جي هڪ اسلامي ڀاءُ جي بيان جو لُبُ لُبَاب آهي: آئون هڪ فيشن پرست نوجوان هئس، دُنيا جي موج مستي ۾ گم ۽ پنهنجي آخرت جي انجام کان غافل هئس جو منهنجي ستل قسمت جاڳي پئي ۽ مون کي مدرسة المدينة (بالغان) جون رُوحاني فضائون ميسر ٿيون، مدرسة المدينة (بالغان) جي برڪتن منهنجي تاريخ دل کي خوفِ خدا ۽ عشقِ مصطفيٰ جي چراغ سان مُنَوَّر ڪري ڇڏيو. قرآن ڪريم جي تعليم سان

گڏوگڏ سُتن تي عمل جو جذبو به مليو ۽ هفتيوار سُتن پري اجتماع ۾ شرڪت جي سعادت به نصيب ٿي. اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ منهنجي زندگي ۾ مدني بهار اچي وئي، فيشن پرستي ۽ موج مستي کان نجات حاصل ٿي ۽ مان دعوتِ اسلامي جي مهڪي مهڪي مدني ماحول سان وابسته ٿي ويس.

صَلُّوْا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

منا مٺا اسلامي ڀائرو! اسان ڪثرت سان قرآنِ ڪريم جي تلاوت ڪرڻ وارن جا واقعا ۽ قرآنِ ڪريم پڙهڻ جا فضائل ٻڌي رهيا آهيون. ياد رهي! جتي به ڪثرت سان تلاوت ڪرڻ جي ترغيب ڏياري وئي آهي اتي ان مان هرگز اهو مُراد ناهي ته اسان فرائض و واجبات ۽ سمورا ڪم ڪار ڇڏي رات ڏينهن قرآنِ ڪريم جي تلاوت ۾ مشغول ٿي وڃون ۽ اسان تي جيڪي حُقوقُ العباد لازم آهن، انهن کان بلڪل غافل رهون. بلڪ ٻانهي تي ان جي ماءُ پيءُ، ڀيڻ ڀاءُ، اولاد گهرواريءَ ايسٽائين جو ان جي پنهنجي ذات ۽ ان جي نفس جا به اُن تي حق آهن. تنهنڪري اسان کي به فرائض و واجبات جي ادائينگي کان پوءِ تلاوتِ قرآنِ ڪريم جي لاءِ هڪ وقت مخصوص ڪرڻ گهرجي ان جو اهو فائدو ٿيندو جو اسان الله عَزَّوَجَلَّ جا حقوق به باساني اداڪري سگهنداسين ۽ ٻانهن جي حقن ۾ به ڪوتاهي نه ٿيندي. بلڪ جيڪڏهن حُقوقُ العباد تلف نه ٿين ته نفل جي ڪثرت، قرآنِ ڪريم جي تلاوت ۽ نفل روزن جي عادت به بنائڻ گهرجي جو ان جون وڏيون برڪتون آهن.

شيخ طريقت، اميرِ اهلِ سُنَّتِ دَامَتْ بَرَڪَاتُهُمُ الْعَالِيَه ترغيب جي لاءِ روزن جا دُنيوي ۽ اُخروي فائدا ٻڌائيندي ارشاد فرمائن ٿا: فرض روزن کان سواءِ نفل روزن جي به عادت بڻائڻ گهرجي جو هن ۾ بيشمار ديني ۽ دنياوي فائدا آهن ۽ ثواب ته

ايڏو آهي جو دل چاهي ٿي ته بس روزا رکندا ئي رهون. ويتر ديني فائدين ۾ ايمان جي حفاظت، جهنم کان چوٽڪارو ۽ جنت جو حصول شامل آهن ۽ جيتري تائين دنياوي فائدين جو تعلق آهي ته روزي ۾ ڏينهن جو ڪاٺ پيئڻ ۾ خرچ ٿيڻ واري وقت ۽ اخراجات جي بچت، پيٽ جي اصلاح ۽ تمام گهڻين بيمارين کان حفاظت جو سامان آهي ۽ تمام فائدين جو بنياد هي آهي ته ان سان الله عزوجل راضي ٿيندو آهي. (فيضانِ رمضان، ص ۱۳۳)

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّ وَجَلَّ شوال المڪرم ۾ ڇهه (6) نفل روزي رکيا ويندا آهن، جن کي شش عيد جا روزا به چيو ويندو آهي، احاديثِ مبارڪه ۾ انهن روزن جا وڏا فضائل بيان ٿيا آهن. اچو ترغيب جي لاءِ شش روزن جي فضيلت تي مشتمل ٽي (3) فرامين مصطفيٰ صَلَّي اللّٰهُ تَعَالٰى عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم بتون ٿا.

1. "جنهن رمضان جا روزا رکيا پوءِ ڇهه ڏينهن شوال ۾ رکيا ته گناهن کان

ائين نڪري ويو جيئن اڄ ئي ماءُ جي پيٽ مان پيدا ٿيو آهي. "
(مجمع الزوائد ج ۳ ص ۲۵ حديث ۵۱۰۲)

2. "جنهن رمضان جا روزا رکيا وري ان کان پوءِ ڇهه شوال ۾ رکيائين. ته

ائين آهي جيئن دهر جا (يعني سڄي عمر جا) روزا رکيا. "
(صحیح مسلم ص ۵۹۲ حديث ۱۱۶۴)

3. "جنهن عيد الفطر کان پوءِ (شوال ۾) ڇهه روزا رکي ڇڏيا ته ان پوري

سال جا روزا رکيا. جو جيڪو هڪ نيڪي آڻيندو ان کي ڏهه ملنديون.
(سنن ابن ماجه ج ۲، ص ۳۳۳، حديث ۱۷۱۵)

خليل ملت حضرت علامه مولانا مفتي محمد خليل خان قادري برڪاتي

رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فَرَمَائَنَ تَا: اهي روزا عيد کان پوءِ لڳاتار رکيا وڃن تڏهن به حرج ناهي ۽ بهتر هي آهي ته متفرق (يعني وقفو ڪري) رکيا وڃن يعني هر هفتي ۾ ٻه روزا ۽ عيد الفطر جي ٻئي ڏينهن هڪ روزو رکي وٺي ۽ پوري مهيني ۾ رکي ته اڃان به مناسب معلوم ٿئي ٿو. (سني بهشتي زيور ص 347) مطلب ته عيد الفطر جو ڏينهن ڇڏي سڄي مهيني ۾ جڏهن چاهيو عيد جا ڇهه روزا رکي سگهو ٿا.

نفل روزن جي مَدَنِي تحريڪ:

منا منا اسلامي پائرو! نِيَّتَ ڪري وٺو ته اسان به شَوَالُ الْمُكْرَمَ جي هن مهيني ۾ پنهنجي سهولت جي مطابق اهي ڇهه (6) روزا رکڻ جي ڪوشش ڪنداسين اِنْ شَاءَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ. جيڪي اسلامي پائر نفل روزا رکن ٿا تنظيمي طور تي ان عاشقانِ روزه جي درجہ بندي آهي. (1) ممتاز: اهو اسلامي پاءُ جيڪو صومِ داؤدي يعني هڪ ڏينهن ڇڏي هڪ ڏينهن جو روزو رکي يا مهيني ۾ گهٽ مان گهٽ 15 روزا پنهنجي سهولت جي مطابق رکي يا پنج (5) ممنوع ڏينهن جي علاوه سڄو سال روزا رکي. (عيد الفطر ۽ ۱۰، ۱۱، ۱۲، ۱۳ ذوالحجۃ الحرام تي روزو رکڻ مڪروه تحريمي آهي.) (ذُر مختار و ردالمحتار ج ۳، ص ۳۹۱) (2) بهتر: جيڪو هر سومر شريف ۽ جمعرات جو روزه رکي (سومر ۽ جمعرات جو روزو سُنَّتَ آهي، البت جيڪو پنهنجي سهولت جي مطابق مَدَنِي مهيني ۾ ست روزا رکي اهو به تنظيمًا ”بهر“ ۾ شمار ٿيندو.) (3) مناسب: جيڪو هر سومر شريف جو يا مجبوري هجي ته هفتيوار موڪل واري ڏينهن روزو رکي (اٺين مهيني ۾ چار پنج روزا ٿيندا.)

وڌيڪ تفصيلات ڄاڻڻ جي لاءِ فيضانِ سنت جلد اول باب فيضانِ رمضان

صفحو 1419 جو مطالعو ڪيو.

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيب! صَلَّي اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّد

تلاوت ۾ دل چوڻي لڳي؟

منا منا اسلامي ڀائرو! ٿيڻ ته ائين ڪپي جو اسان به فرائض جي ادائينگي سان گڏ ڪثرت سان نفل عبادات ۽ تلاوتِ قرآنِ ڪريم ڪندي زندگي گذاريون پر افسوس! اڄڪلهه مسلمانن جي اڪثريت تلاوتِ قرآنِ ڪريم کان پري نظر اچي پئي هڪ اهو وقت هو جو جڏهن هر گهر مان صبح سوڀري نماز فجر کان بعد تلاوتِ قرآنِ ڪريم جو آواز ايندو هو خاص ڪري گهر جا وڏا پوڙها ماڻهو ته لازمي ڪجهه نه ڪجهه تلاوتِ قرآن ڪندا هئا، جنهن سان ٻارن کي به رغبت ملندي هئي پر هاڻي بدقسمتي سان نه نمازن جو شوق باقي رهيو ۽ نه ئي تلاوتِ قرآن جو ذوق، بلڪ هاڻي ته حالت اها آهي جو گهر جا وڏا ماڻهو صبح وقت فجر گذرڻ کان پوءِ ۽ بعض ته سج چڙهڻ کان پوءِ اُتندا آهن ۽ ڪو بهتر ڪم ڪرڻ جي بدران سڀ کان پهريان اخبار پڙهندا آهن يا وري نيوز چينل لڳائيندا آهن، جيڪڏهن نه ڏسندا آهن ته قرآنِ ڪريم کولي ڪري نه ڏسندا آهن، وڌن کي ڏسندي اسان جو نئون نسل به انهن نيڪ ڪمن کان پري ٿي رهيو آهي، اهو ئي سبب آهي جو اڄڪلهه نوجوانن جي اڪثريت، موبائل فون ۽ سوشل ميڊيا (Social Media) جي ذريعي نه صرف رات تائين ميسيجز (Messages) ۽ ٻين فضوليات ۾ وقت برباد ڪندي رهي بلڪ صبح دير سان اک کڻي تي به نماز فجر قضا ٿيڻ ۽ تلاوتِ قرآنِ ڪريم کان محروم رهجڻ جو افسوس ڪرڻ جي بدران سڀ کان پهريان موبائل ٽي ڪي ڏسندو آهي ته ڪٿي ڪو ميسيج (Message) ته نه آيو آهي، جڏهن ته قرآنِ ڪريم ته رحمتن

۽ برڪتن سان ڀرپور اهو پيارو ڪلام آهي جيڪو نه صرف اسان جي رهنمائي ۽ هدايت جي لاءِ نازل ٿيو آهي بلڪ ان جو ڏسڻ، ان جو باوضو ڇهڻ ۽ ان جي تلاوت ڪرڻ باعثِ اجر و ثواب به آهي، افسوس اسان جو حال ته هي آهي جو جنهن محفل ۾ قرآن تي مبني گفتگو ٿي رهي هجي ته اسان ڪڪ ٿيڻ لڳندا آهيون ۽ اوباسي تي اوباسي اچڻ لڳندي آهي يعني سُستي اچڻ لڳندي آهي، ڇا اسان ڪڏهن ان جي سبب تي غور ڪيو؟؟ ان جو سبب هي آهي ته اسان جون دليون فسق و فجور ۽ معصيت (گناهه) جي گندگي سان آلوده ٿي چڪيون آهن، جيڪڏهن اسان جون دليون پاڪ ۽ صاف هجن ها ته اسان کي تلاوتِ قرآن ۽ سماعتِ قرآن ٻنهي ۾ لطف اچي ها، اي ڪاش وري اهو دور اچي وڃي جو مسلمان قرآنِ ڪريم سان محبت، ان جي تلاوت جي ڪثرت ۽ ان جي احڪامن تي عمل جا عادي ٿي وڃن.

قرآن ڪريم جي احڪامن تي عمل جي معاملي ۾ اسان جي حالت:

حضرت حسن بصري رحمۃ الله تعالى عليه پهريان جي مسلمانن جي عملي حالت بيان ڪندي فرمائن ٿا: ”مون 70 بدري صحابه ڪرام عليهم الرضوان کي ڏٺو هو اهي الله عَزَّوَجَلَّ جي حلال ڪيل شين سان (تقويٰ ۽ ورع جي سبب) ايتري قدر بچندا هئا جو جيتري قدر توهان حرام شين کان به پرهيز نٿا ڪيو. جيتري قدر توهان ڪشادگي جي حالت تي خوش ٿيو ٿا، ان کان وڌيڪ اهي آزمائشن تي خوش ٿيندا هئا. جيڪڏهن توهان انهن کي ڏسي وٺو ها ته چئو ها اهي مجنون آهن ۽ جيڪڏهن اهي توهان جي بهترين ماڻهن کي ڏسن ها ته چون ها ته انهن ماڻهن جو (آخرت ۾) ڪو حصو ناهي، جيڪڏهن اهي توهان جي برن ماڻهن کي ڏسن ها ته چون ها: انهن ماڻهن جو حساب جي ڏينهن تي ايمان ناهي، انهن مان ڪنهن جي سامهون حلال مال پيش ڪيو ويندو هو ته اهي هي چئي ڪري وٺڻ

کان منع ڪندا هئا ته مون کي پنهنجي دل جي خراب ٿيڻ جو ڊپ آهي (جڏهن ته توهان حرام مال وٺڻ ۾ به ذري برابر پروا نٿا ڪيو).

(صراط الجنان، جلد 3 صفحہ 467)

مجھ کو روزانہ تلاوت کی بھی تُو توفیق دے

قاريِ قرآن بنا خادمِ قرآن بنا

صَلُّوْا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلٰی مُحَمَّدٍ

منا مٺا اسلامي ڀائرو! اسان کي به پنهنجي اسلاف جي نقش قدم تي هلندي قرآن پاڪ جي احڪامن جي بجا آوري ۾ پنهنجي زندگي گذارڻ گهرجي. زهي نصيب! جيڪڏهن اسان قرآن پاڪ جي ظاهري ۽ باطني آداب جو لحاظ ڪندي تلاوت ڪنداسين ته اِن شَاءَ اللہ **عَزَّوَجَلَّ** دُنيا ۽ آخرت ۾ ان جو ڪوڙ ساريون پلائيون نصيب ٿينديون. اچو! پهريان تلاوت جا ظاهري آداب ٻڌون ٿا.

تلاوتِ قرآن جا ظاهري آداب:

❁ تلاوت ڪرڻ واري کي گهرجي ته باؤضو ٿي قبله رُو مٿو جهڪائي ادب ۽ سکون سان بيهي يا ويهي ڪري تلاوتِ قرآن ڪري. ❁ پلٽي هڻي (يعني چار زانو ويهڻ)، (بلا ضرورت) ٽيڪ لڳائڻ کان پاسو ڪري بلڪ ائين ويهي جيئن اُستاد جي سامهون شاگرد ويهندو آهي. ❁ تلاوت ڪرڻ جي سڀ کان افضل حالت اها آهي ته مسجد ۾ دورانِ نماز بيهي ڪري تلاوت ڪئي وڃي. **أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ حَضْرَتُ سَيِّدُنَا مُوَلِيّ عَلِيٍّ الْمُرْتَضَى** **كَرَّمَ اللہُ تَعَالٰی وَجْهَهُ الْكَرِيمَ** فرمائن ٿا: ”جيڪو نماز ۾ بيهي قرآن جي تلاوت ڪري ان جي لاءِ هر اکر جي بدلي 100 نيڪيون آهن ۽ جيڪو ويهي ڪري تلاوت ڪري ان جي لاءِ هر اکر جي

بدلي 50 نيڪيون آهن ۽ جيڪو نماز جي علاوه باوضو تلاوت ڪري ان جي لاءِ 25 نيڪيون آهن.“ (احياء العلوم، ج ۱، ص ۳۶۶) ❀ تلاوت جو هڪ ادب هي آهي ته خوب آهسته تلاوت ڪئي وڃي. (احياء العلوم، ج ۱، ص ۳۶۸) ❀ ۽ خوبصورت آواز بڻائي خوش الحاني سان تلاوت ڪرڻ جي ڪوشش ڪرڻ گهرجي. فرمانِ مُصطفيٰ ﷺ: ”اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ جيترو خوش الحاني سان تلاوتِ قرآن جو حڪم ڏنو ايترو ڪنهن بي شيءِ جو ناهي ڏنو.“ (صحیح مسلم، ڪتاب صلاة المسافرين -- ج ۱، ص ۳۹۷، ۴۹۲) اهو به ياد رهي! ته اڪرن کي ايترو وڌيڪ نه چڪيو وڃي جو (اڪرن جو) آواز بدلجي وڃي يا نظمِ قرآن تبديل ٿي وڃي. (احياء العلوم، ج ۱، ص ۳۷۱) ❀ فرمانِ مُصطفيٰ ﷺ: ”قرآن پڙهو ۽ روئو جيڪڏهن توهان کي روئڻ نه اچي ته روئڻ جهڙي صورت بڻائي وٺو.“ (سنن ابن ماجه، باب في حسن الصوت بالقرآن، ج ۲، ص ۱۲۹، ج ۳، ص ۱۳۳، تبتي) ❀ ايتري آواز سان قراءت ڪئي وڃي جو تلاوت ڪرڻ وارو پاڻ ٻڌي وٺي چوٽه قراءت نالوئي ان جو آهي جو اڪرن کي آواز سان واضح طور تي ادا ڪيو وڃي. (احياء العلوم، ج ۱، ص ۳۷۰، ماخوذاً)

اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ اسان کي انهن ظاهري آداب جو خيال رکندي روزانو تلاوت جي سعادت نصيب فرمائي. اَمِينَ بِجَاهِ النَّبِيِّ الْأَمِينِ ﷺ

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّي اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

تلاوتِ قرآن جا باطني آداب:

منا منا اسلامي ڀائرو! تلاوتِ قرآن جا ڪجهه باطني آداب به آهن، اچو انهن ۾ به ڪجهه آداب ٻڌون ٿا: ❀ حضورِ قلب (دل جي توجه) سان تلاوت ڪئي وڃي يعني دل ۾ پيدا ٿيڻ وارن سڀني خيالن کي ترڪ ڪري تلاوتِ قرآن ڪئي وڃي. (احياء العلوم، ج ۸، ص ۳۷۴) ❀ جهڙي طرح ظاهري جلدِ قرآن ۽ ان جي ورقن جو

اهو ادب آهي ته بغير طهارت جي انهن کي هٿ نه لڳايو وڃي اهڙي طرح قرآن ڪريم جي باطني انوار و تجليات جو تقاضو آهي ته دل به هر طرح جي ناپاڪي کان پاڪ ۽ صاف هجي ته جيئن اهي تجليات هن دل ۾ سمائجي سگهن. (احياء العلوم، ۳/۲۸، ماخوذاً)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّيَ اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

مجلس تحفظ اوراق مقدس

منا منا اسلامي پائرو! هتي اها ڳالهه قابل توجهه آهي ته جڏهن قرآن پاڪ جي جلد ۽ ان جا ورق وغيره بوسيده يا شهيد ٿي وڃن ته انهن جو تحفظ به اسان جي ذميداري آهي. اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ دعوت اسلامي جي 103 شعبن مان هڪ شعبو مجلس تحفظ اوراق مقدسه به آهي. اوراق مقدسه جو تحفظ ڪرڻ، انهن جو تقدس پامال نه ٿيڻ ۽ انهن کي بي ادبين کان بچائڻ جي مقدس جذبي جي تحت اهو شعبو قائم ڪيو ويو آهي. مختلف شعبه هاءِ زندگي سان تعلق رکڻ وارن ماڻهن (عالمن، امامن، مسجد ڪميٽين، واپاري، ڏڪاندار، وغيره) جي تعاون سان مختلف هنڌن تي اوراق مقدسه جي تحفظ جي لاءِ بڪس (Box) وغيره جي ترڪيب ڪئي ويندي آهي ۽ مجلس جي ڏنل شرعي ۽ تنظيمي اصولن جي مطابق اوراق مقدسه کي دفن، ٽڌو يا محفوظ ڪيو ويندو آهي.

منا منا اسلامي پائرو! قرآن ڪريم جي باطني آداب مان اهو به آهي ته قرآن پاڪ جي ڪنهن آيت ۾ امر و نهي (يعني ڪنهن ڪم جي ڪرڻ يا ڪنهن کان منع ڪرڻ جو حڪم) ٻڌي ته اهو خيال ڪري ته هي مون سان ئي خطاب آهي. اهڙي طرح اڳوڻين اُمتن ۽ انبياء ڪرام عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ جي واقعن مان به عبرت ۽ نصيحت حاصل ڪري. (احياء العلوم، ج ۱، ص ۳۸، ماخوذاً) ❀ نيز تلاوت

ڪرڻ واري کي ڪپي ته آيتن سڳورين جي سياق و سباق جو اثر به قبول ڪري، هو ائين ته نه مڃڻ وارن مثال طور عاد و ثمود وغيره جي احوال ۽ انهن تي نازل ٿيڻ وارن عذابن جي باري ۾ پڙهي ته دل ۾ الله عَزَّ وَجَلَّ جي عذاب ۽ غلبي و قدرت جو خوف پيدا ڪري ۽ جڏهن جُئَ ۽ ان جي نعمتن جي باري ۾ پڙهي ته ان کي حاصل ڪرڻ جي دعا ڪري. (احياء العلوم، ۸/۸۵۵) تلاوتِ قرآن جي باطني آداب مان اهو به آهي ته پڙهڻ وقت غور و فڪر ڪيو وڃي خاص ڪري ان جي معنيٰ ۽ مفهوم تي غور ڪيو وڃي. امير المؤمنين حضرت سيدنا علي المرتضيٰ ڪَرَّمَ اللهُ تَعَالَى وَجْهَهُ الْكَرِيمَ فرمائن ٿا: ”ان عبادت ۾ ڪو ڀلائي ناهي جنهن ۾ سمجهه نه هجي ۽ ان قراءت ۾ ڪو بهتري ناهي جنهن ۾ غور و فڪر نه هجي.“ (احياء العلوم، ج ۱، ص ۳۷۴)

تفسير صراط الجنان جو تعارف:

منا مٺا اسلامي ڀائرو! قرآن پاڪ کي بهتر طريقي سان سمجهڻ جي لاءِ دعوتِ اسلامي جي اشاعتي اداري مڪتبه المدينه جي شايع ٿيل تفسير ”صراط الجنان“ مان روزانو نماز فجر کان پوءِ مدني حلقي ۾ تن آيتن جو ترجمو ۽ تفسير ٻڌڻ يا ٻڌائڻ يا وري انفرادي طور تي پڙهڻ جي عادت بڻايو ۽ ثواب جو ڪوڙ سارو خزانو حاصل ڪيو، اچو تفسير صراط الجنان جون ڪجهه نمايان خصوصيتون به ٻڌون ٿا: ﴿1﴾ تفسير صراط الجنان ۾ هر آيت جا 2 ترجما ڏنا ويا آهن، هڪ سيدي اعليٰ حضرت رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْه جي ڪنزالايمان مان، ٻيو ترجمو آسان اردو ۾ ڪنزالعرفان جي نالي سان ڏنو ويو آهي، جنهن ۾ زياده تر ڪنزالايمان مان ئي استفاده ڪيو ويو آهي. ﴿2﴾ تفسير صراط الجنان ۾ قابلِ اعتماد علماءِ ڪرام جي قديم ۽ جديد قرآني تفسيرن ۽ بين اسلامي علوم تي لکيل ڪتابن خاص ڪري سيدي اعليٰ حضرت امام احمد رضا خان

رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَیْهِ جِي لکيل، ڪثير ڪتابن مان ڪلام آخذ ڪري آسان انداز ۾ پيش ڪيو ويو آهي ﴿3﴾ تفسير صراط الجنان ۾، تفسير خزائن العرفان ۽ تفسير نور العرفان جو فيضان آهي، تفسير خزائن العرفان، خليفه اعليٰ حضرت، صدر الافاضل سيد، حافظ، حڪيم مفتي نعيم الدين مراد آبادي رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَیْهِ جو ۽ تفسير نور العرفان انهن جي خليفن، مفسر شهير، حڪيم الامت مفتي احمد يار خان نعيمی رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَیْهِ جو آهي ﴿4﴾ تفسير صراط الجنان نه وڌيڪ ڊگهو آهي نه ئي نهايت مختصر، بلڪ متوسط ۽ جامع آهي ﴿5﴾ تفسير صراط الجنان ۾ حتي الامکان آسان انداز اختيار ڪيو ويو آهي ته جيئن عام اسلامي ڀاءُ به ان مان فائدو حاصل ڪري سگهن ﴿6﴾ تفسير صراط الجنان ۾ اعمال جي اصلاح جي لاءِ معاشرتي بُرائين جو تذڪرو ۽ معاشرتي برائين جا عذاب بيان ڪيا ويا آهن ﴿7﴾ تفسير صراط الجنان ۾ جنت جي انعامات جي حصول جي ترغيب ۽ جهنم جي عذابن جي ترهيب موجود آهي ﴿8﴾ تفسير صراط الجنان ۾ باطني امراض جي باري ۾ به ڪجهه تفصيل سان ڪلام ڪيو ويو آهي ﴿9﴾ تفسير صراط الجنان ۾ والدين، رشتيدارن، يتيمن، پاڙيسرين وغيره سان سٺو سلوڪ ڪرڻ ۽ صلہ رحمي ڪرڻ جي باري ۾ به اصلاحي مواد موجود آهي ﴿10﴾ تفسير صراط الجنان ۾ عقائد اهلست ۽ معمولات اهلست جو دليلن سان وضاحت ڪئي وئي آهي ﴿11﴾ تفسير صراط الجنان ۾ موقعي جي مناسبت سان حضور پرنور صَلَّی اللہُ تَعَالَى عَلَیْهِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم ۽ صحابه ڪرام عَلَیْہِمُ الرِّضْوَانُ ۽ اولياءِ عظام جي سيرت ۽ واقعا به ذڪر ڪيا ويا آهن ﴿12﴾ تفسير صراط الجنان ۾ آيتن مان حاصل ٿيڻ وارا رنگ برنگي، نت نئي خوشبوءِ وارا مدني گل به موجود آهن. اوهان به نيت ڪيو ته روزانو گهٽ مان گهٽ تي آيتون ترجمي ۽ تفسير سان صراط الجنان جو مطالعو ڪندا سين ۽ قرآن پاڪ جي تعليمات تي

نه صرف پاڻ عمل ڪنداسين بلڪ ٻين اسلامي پيائرن ڪو به ترغيب ڏيارينداسين.

يہي ۽ آرزو تعليم قرآن عام ۽ ٻڌجائے

هر اک پرچم سے اونچا پرچم اسلام ۽ ٻڌجائے

صَلَّى اللّٰهُ تَعَالٰى عَلَى مُحَمَّدٍ صَلَّوْا عَلَى الْحَبِيبِ!

بيان جو خلاصو:

منا منا اسلامي پيائرو! اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ اڄ جي بيان ۾ اسان ڪثرت سان تلاوت ڪرڻ وارن اسلافِ ڪرام جا ايمان افروز واقعا ٻڌڻ جي سعادت حاصل ڪئي، ۽ شش عيد يعني شوال جي مهيني ۾ ڇهه (6) روزا رڪن جا فضائل ۽ نفلي روزن جا مدني گل به ٻڌا. ان جي علاوه تلاوتِ قرآن جا ظاهري ۽ باطني آداب جي باري ۾ اهم مدني گل حاصل ٿيا، الله عَزَّوَجَلَّ اسان کي به قرآنِ پاڪ جي ظاهري ۽ باطني آداب جو خيال رکندي خوب خوب تلاوتِ قرآنِ ڪريم ڪرڻ ۽ ان جي رحمتن ۽ برڪتن کي حاصل ڪرڻ جي توفيق عطا فرمائي.

امين بِجَاهِ النَّبِيِّ الْأَمِينِ صَلَّى اللّٰهُ تَعَالٰى عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم

میں ادب قرآن کا ہر حال میں کرتا رہوں

ہر گھڑی اے میرے مولیٰ تجھ سے میں ڈرتا رہوں

صَلَّى اللّٰهُ تَعَالٰى عَلَى مُحَمَّدٍ صَلَّوْا عَلَى الْحَبِيبِ!

منا منا اسلامي پيائرو! بيان کي ختم ڪندي سنّت جي فضيلت ۽ ڪجهه سنّتون ۽ آداب بيان ڪرڻ جي سعادت حاصل ڪيان ٿو، تاجدار رسالت،

شهناشاهُ ثُبُوت، مصطفيٰ جانِ رحمت ﷺ جو فرمان جنتِ نشان آهي؛ جنهن منهنجي سنت سان محبت ڪئي ان مون سان محبت ڪئي ۽ جنهن مون سان محبت ڪئي اهو جنت ۾ مون سان گڏ هوندو. ⁽²⁾

منا مٺا اسلامي پائڻو! اچو! لباس جي باري ۾ ڪجهه مدني گل ٻڌون ٿا.

فرمانِ مصطفيٰ ﷺ آهي: ﴿جَنِّ جِي اَكِين ۽ مَاطْهَن جِي اوگَهَرُ وِچ ۾ پردو اهو آهي جو جڏهن ڪپڙا لاهي ته بِسْمِ اللّٰهِ چوي. (المعجم الاوسط للطبراني ج 2 ص 59 حديث 2504) مُفسّر شهير، حڪيم الامّت، حضرت مفتي احمد يار خان عاڻيه رَحْمَةُ اللّٰهِ تَعَالٰي فرمائن ٿا: يعني جيئن ديوار ۽ پردو ماڻهن جي لاءِ اوت (يعني آڙ) بڻجي ٿو ائين ئي الله عَزَّوَجَلَّ جو ذڪر جئن جي نگاهن کان اوت بڻجندو ته جيئن جئن ان (يعني شرم گاه) کي ڏسي نه سگهن. (مرآة ج 1 ص 268)

ڪو ڏيکھ نه سگهي ٿو. (مرآة ج 1 ص 268) جيڪو قدرت باوجود سٺا ڪپڙا پائڻ تواضع (يعني عاجزي) جي ڪري ڇڏي ڏي الله عَزَّوَجَلَّ ان کي قيامت جي ڏينهن ڪرامت جو حُلُو (يعني لباس) پارائيندو. (ابوداؤد ج 3 ص 326 حديث 4448) ﴿لباس حلال ڪمائي مان هجي ۽ جيڪو لباس حرام ڪمائي مان حاصل ٿئي ان ۾ فرض ۽ نفل ڪا نماز قبول ناهي ٿيندي. (كشف الالتباس في استجاب اللباس للشيخ عبدالحق الدهلوي ص 36)﴾ ﴿لباس﴾ پائڻ مهل ساڄي پاسي کان شروع ڪيو (جو سنت آهي) مثلاً جڏهن ڪُرتو پايو ته پهرين آستين ۾ ساڄو هٿ داخل ڪيو پوءِ کاٻو هٿ کاٻي آستين ۾. (ايضاً 33) ﴿اهڙي طرح پاڇامو پائڻ مهل پهرين ساڄي پانچي ۾ ساڄو پير داخل ڪيو ۽ جڏهن (ڪُرتو يا پاڇامو) لاهيو ته ان جو خلاف يعني

²... مشڪاة الصابيح، ڪتاب الايمان، باب الاعتصام بالڪتاب والسنة، 97/1، حديث: 175.

ڪاٻي پاسي کان شروع ڪيو . ❀ دعوت اسلامي جي اشاعتي اداري مڪتبه المدينه جي شايع ٿيل 1197 صفحن تي مشتمل ڪتاب ”بهار شريعت“ جلد 3 صفحي 409 تي آهي: سنت هي آهي ته دامن جي ڊيگهه اڌ پني تائين هجي ۽ آستين جي ڊيگهه وڌ مان وڌ اڱرين جي پورن تائين ۽ ويڪر هڪ بالشت هجي. (ردُّالمُختار ج ۹ ص ۵۷۹) ❀ سنت هي آهي مرد جو تهبند (گوڏ) يا پاجامو پيڏين کان مٿي رهي (مرأة ج ۶ ص ۹۳) ❀ مرد مردانو ۽ عورت زنانو ئي لباس پائي. ننڍن ٻارن ۽ ٻارڙين ۾ به هن ڳالهه جو لحاظ رکڻو ❀ تڪبر جي طور جيڪو لباس هجي اهو ممنوع آهي. تڪبر آهي يا نه ان جي سڃاڻپ ائين ڪري جو ان ڪپڙن جي پائڻ کان پهرين پنهنجي جيڪا حالت ڏسي ٿو جيڪڏهن پائڻ کان پوءِ به اها ئي حالت آهي ته خبر پئي ان ڪپڙن ۾ تڪبر پيدا نه ٿيو. جيڪڏهن اها حالت باقي نه رهي ته تڪبر اچي ويو، تنهن ڪري اهڙن ڪپڙن کان بچي جو تڪبر بُري صفت آهي .

(بهار شريعت ج ۳ ص ۴۰۹، ردُّالمُختار ج ۹، ص ۵۷۹)

صَلُّوْا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّي اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

طرح طرح جون هزارين سنتون سڪڻ جي لاءِ مڪتبه المدينه جي شايع ٿيل ڪتاب 312 صفحن تي مشتمل ڪتاب ”بهار شريعت“ حصو 16 ۽ 120 صفحن جو ڪتاب ”سنتين ۽ آداب“ هڏيو ڏئي حاصل ڪيو ۽ پڙهيو. سنتن جي تربيت جو هڪ بهترين ذريعو دعوت اسلامي جي مدني قافلن ۾ عاشقان رسول سان گڏ سنتن ڀريو سفر آهي.

دعوتِ اسلامي جي هفتيوار سنتن پري اجتماع پڙهيا ويندڙ درود شريف

﴿1﴾ جمع جي رات جو دُرود

اَللّٰهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ وَبَارِكْ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ

الْحَبِيبِ الْعَالِي الْقَدْرِ الْعَظِيمِ الْجَاهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلِّمْ

بزرگن فرمايو آهي ته جيڪو شخص هر جمعرات (جمع ۽ خميس جي وچين رات) هن دُرود شريف کي پابندي سان گهٽ مان گهٽ هڪ ڀيرا پڙهندو موت جي وقت سرڪارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي زيارت ڪندو ۽ قبر ۾ داخل ٿيندي وقت اهو به ڏسندو ته سرڪارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ان کي پنهنجي هٿن سان قبر ۾ داخل ڪري رهيا آهن،⁽³⁾

(2) سمورا گناه معاف

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا وَمَوْلَانَا مُحَمَّدٍ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلِّمْ

حضرت سيدنا انس رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ کان روايت آهي ته تاجدارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: جيڪو شخص اهو دُرود شريف پڙهي جيڪڏهن بيٺل هو ته ويهڻ کان پهريان ۽ ويٺل هو ته بيهڻ کان پهريان، ان جا گناه معاف ڪيا ويندا.⁽⁴⁾

³...افضل الصلوات على سيد السادات، الصلاة السادسة والخمسون، ص 151 ملخصاً

⁴...افضل الصلوات على سيد السادات، الصلاة الحادية عشرة، ص 65

(3) رَحمت جا ستر دروازا

صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

جيڪو اهو دُرُود شريف پڙهندو آهي ان تي رحمت جا ستر دروازا کوليا ويندا آهن.⁽⁵⁾

(4) ڇهه لک دُرُود شريف جو ثواب

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ عَدَدَ مَا فِي عِلْمِ اللّٰهِ صَلَاةَ دَائِبَةٍ يَدُ وَاَمْرِ مُلْكِ اللّٰهِ

حضرت احمد صاوي عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللّٰهِ الْهَادِي ڪن بزرگن کان نقل ڪن ٿا هن دُرُود شريف کي هڪ ڀيرو پڙهڻ سان ڇهه لک دُرُود شريف پڙهڻ جو ثواب حاصل ٿيندو آهي.⁽⁶⁾

(5) قُرْب مُصْطَفِي صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ كَمَا تُحِبُّ وَتَرْضَى لَهُ

هڪ ڏينهن هڪ شخص آيو ته حُضُورِ اَنُور صَلَّى اللّٰهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ان کي پنهنجي ۽ صِدِّيقِ اڪبر رَضِيَ اللّٰهُ تَعَالَى عَنْهُ جي وچ ۾ ويهاريو، انهي سبب صحابہ ڪرام رَضِيَ اللّٰهُ تَعَالَى عَنْهُمْ کي تَعَجُّب ٿيو ته اهو مرتبي وارو شخص ڪير آهي جڏهن اهو هليو ويو ته سرڪارِ مدينه صَلَّى اللّٰهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: اهو جڏهن مون تي دُرُودِ پاڪ پڙهندو آهي ته ائين پڙهندو آهي.⁽⁷⁾

⁵...القول البديع، الباب الثاني، ص 277.

⁶...افضل الصلوات على سيد السادات، الصلاة الثانية والخمسون، ص 149.

⁷...القول البديع، الباب الاول، ص 125.

(6) دُرُودِ شَفَاعَت

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَاَنْزِلْهُ الْبَقْعَدَ الْبَقَرَبِ عِنْدَكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

شافِعِ اَمَرِ صَلَّيَ اللّٰهُ تَعَالٰى عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم جو فرمانِ مُعَظَم آهي جيڪو شخص هن درود شريف کي پڙهي ته ان جي لاءِ منهنجي شفاعت واجب ٿي ويندي آهي.⁽⁸⁾

(1) هڪ هزار ڏينهن جون نيڪيون

جَزَى اللّٰهُ عَنَّا مُحَمَّدًا مَّا هُوَ اَهْلُهُ

حضرت سيدنا ابن عباس رَضِيَ اللّٰهُ تَعَالٰى عَنْهُمَا کان روايت آهي ته سرڪارِ مدينه صَلَّيَ اللّٰهُ تَعَالٰى عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم جن فرمايو: انهي درود شريف کي پڙهڻ واري جي لاءِ ستر ملائڪ هڪ هزار ڏينهن تي نيڪيون لکندا آهن.⁽⁹⁾

(1) جن شب قدر حاصل ڪري ورتي.

فرمانِ مصطفيٰ صَلَّيَ اللّٰهُ تَعَالٰى عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم آهي جنهن هن دعا کي 3 ڀيرا پڙهيو ته ان جن شب قدر حاصل ڪري ورتي.⁽¹⁰⁾

لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ الْاَحَدُ الْوَحِيدُ الْحَمِيدُ، سُبْحَنَ اللّٰهِ رَبِّ السَّمٰوٰتِ السَّبْعِ وَرَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ

(خدا ۽ حليم ۽ ڪريم کان سواءِ ڪو به عبادت جي لائق ناهي اللّٰهُ عَزَّوَجَلَّ پاڪ آهي جيڪو ستن آسمانن ۽ عرشِ عظيم جو پروردگار آهي)

صَلُّوْا عَلٰى الْحَبِيبِ! صَلَّيَ اللّٰهُ تَعَالٰى عَلَى مُحَمَّدٍ

⁸ ... الترغيب والترهيب، ڪتاب الذڪر و الدعاء، ۳۲۹/۲، حديث: ۳۰۰

⁹ ... مجمع الزوائد، ڪتاب الادعية، باب في كيفية الصلاة... الخ، 10/254، حديث: 17305

¹⁰ ... تاريخ ابن عساکر، ۱۵۵/۱۹، حديث: ۴۴۱۵